

tionalbeskatningsprocent. Hvor dødsboer efter de hidtidige regler rent undtagelsesvis er blevet indkomstskattepligtige, er beskatningen af særlig indkomst sket efter samme regler som for skattepligtige personer. Disse regler findes i afsnit II i loven om særlig indkomstskat.

Efter forslaget skal reglerne i lovens afsnit II begrænses til kun at gælde for skattepligtige personer. Reglerne for skattepligtige dødsboer samles under afsnit III i en ny paragraf 13 A. Afsnit III omfatter i forvejen beskatningen af den særlige indkomst hos selskaber og foreninger m. v.

I den foreslåede § 13 A henvises til reglerne i § 35, stk. 2, i F. 85 om beskatning af almindelig og særlig indkomst hos dødsboer. Videre bestemmes det, at de udenlandske dødsboer alene skal beskattes af særlig indkomst, som hidrører fra afståelse af de i § 2, stk. 1, litra c og d, i kildeskatteloven nævnte formuegoder, d. v. s. visse erhvervsvirksomheder samt fast ejendom her i landet.

Til § 1, nr. 12.

Efter de almindelige regler om aktionærbeskatning, § 2, nr. 6-8, i loven om særlig indkomstskat og ligningslovens § 16 C, beskattes fortjeneste på aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer som skattepligtig almindelig indkomst, hvis aktien m. v. er anskaffet som led i næringsvejen eller på et tidspunkt, der ligger mindre end 2 år forud for salget (likvidationsudlodningen). I alle andre tilfælde beskattes fortjenesten som særlig indkomst. Reglen om, at fortjenesten på aktier m. v. de to første år efter anskaffelsen medregnes til den skattepligtige almindelige indkomst, skal efter forslaget ikke gælde, når aktierne m. v. hidrører fra et arveudlæg. Derimod skal to-årsreglen gælde, hvor aktierne m. v. er solgt af dødsboet til tredjemand eller en af arvingerne (det såkaldte arvingskøb, jfr. § 33, stk. 3, i F. 85). Arvingen, der køber aktierne af boet, skal således medregne fortjenesten til den skattepligtige almindelige indkomst, hvis han videresælger, inden der endnu er forløbet 2 år fra købet.

Forslaget om at begrænse to-årsreglen således, at den ikke gælder for aktier, som er erhvervet i forbindelse med et arveudlæg, skyldes praktiske og administrative hensyn.

Reglen i § 18 skal alene gælde aktier m. v., som er udlagt som arvelod eller boslod. Den kan således ikke anvendes, hvor aktierne tilhører et fællesbo, som overtages til hensiden i uskiftet bo.

Korresponderende bestemmelser til § 18 er indeholdt i det ændringsforslag til ligningsloven, som fremsættes sammen med nærværende lovforslag.

Den foreslåede regel i § 18 A får kun selvstændig

betydning i tilfælde, hvor dødsboet ikke er omfattet af de generelle skattefritagelsesbestemmelser for småboer i §§ 16 og 20 B, stk. 3, i kildeskatteloven, således som denne er foreslået ændret ved det den 14. november 1968 fremsatte lovforslag, F. 85.

En ejendom, der er inddraget under skiftet, vil efter forslaget kunne sælges skattefrit af dødsboet, hvis afdøde eller længstlevende ægtefælle ved salg før dødsfaldet ville have opnået skattefritagelse efter reglerne i § 2 A i loven om særlig indkomstskat. Hvis salg før dødsfaldet ikke kunne ske skattefrit efter disse regler, kan dødsboet heller ikke opnå skattefritagelse efter § 2 A. Det forhold, at en af arvingerne, eventuelt enarvingen, bebor parcelhuset under skiftebehandlingen, er således uden betydning ved afgørelsen af, om boets kan sælge skattefrit.

Arvingen, ægtefællen eller legataren, der får en fast ejendom udlagt, indtræder ikke i boets ret til skattefritagelse efter § 18 A, stk. 1, 1. pkt. Ejendommen anses for erhvervet af den, der får den udlagt, på udlægstidspunktet og for det beløb, hvortil den opføres i den endelige boopgørelse (handelsværdien). I reglen vil modtageren af ejendommen først to år efter arveudlægget kunne opnå skattefritagelse efter § 2 A i loven om særlig indkomstskat. Dog er der i § 2 A, stk. 2, en særlig adgang for finansministeren eller den, han bemyndiger dertil, til at indrømme hel eller delvis fritagelse for beskatningen i tilfælde, hvor parcelhuset ikke har været beboet af ejeren eller dennes husstand i fulde to år.

Efter § 7 A, stk. 6, i loven om særlig indkomstskat skal der ved beskatningen af fortjeneste på fast ejendom i henhold til § 2, nr. 13, ydes et fradrag i den opgjorte fortjeneste. Fradraget udgør 10 pct. af den regulerede anskaffelsessum, mindst 10.000 kr. og højst 40.000 kr. I § 7 A, stk. 6, 2. pkt., bestemmes det, at hvis beregningen fører til, at fradraget bliver på mindre end 40.000 kr., skal den skattepligtige dog kunne vælge at fradrage 40.000 kr. Denne valgmulighed har den skattepligtige imidlertid kun hvert femte år. Har han nemlig benyttet sig af retten til at vælge at fradrage 40.000 kr., afskæres han fra at benytte reglen i de nærmest følgende fire indkomstår.

Den foreslåede regel i § 18 B går ud på, at der ved afgørelsen af, om boet har ret til at benytte reglen i § 7 A, stk. 6, 2. pkt., ikke skal tages hensyn til, om afdøde eller dennes ægtefælle i de fire foregående indkomstår har benyttet sig af adgangen til at vælge fradrag på 40.000 kr.

Reglen i § 18 B gælder alene til fordel for dødsboet, og den kan derfor ikke anvendes, hvor ejendommen